

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Solvuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

rationis pro nobis, & Iesum eas sine medio docentem, ut patet Isaie 63. ubi quarentibus Angelis: Quis est iste qui venit de Edom? Respondit: Ego qui loquor iustitiam.

DISPUTATIO X.

De modo cognitionis Angelicæ.

Ad questionem 58. D. Thomæ.

Explatis quidditatibus, medio, & objecto cognitionis angelicæ; ad completam illius notitiam, supereft tantum exponere modum illius, & difficultates aliquas qua circa illum occurunt, breviter resolvere.

ARTICULUS I.

Vtrum Angeli semper sint in aliquo actu secundo intelligendi?

Supponimus tanquam certum, Angelos non debere semper actu cognoscere omnia objecta quæ possunt naturaliter intelligere: nulla enim est necessitas ob quam Angeli debeat semper esse in actu consideratione rerum omnium naturalium. Hoc supposito, inquirimus, an saltem respectu aliquorum objectorum semper debeat esse in actu secundo, & quænam sint illa objecta?

§. I.

Dupli conclusione utraque difficultas resolvitur.

Dico primum, Angelum necessariò seipsum in actu secundo semper cognoscere. Est contra Vazquem, Puteanum, & quosdam alios Recentiores. Est tamen D. Thomæ q[uod]st. 8. de verit. art. 6. ad 7 ubi ait: Intellexus Angeli non est in potentia respectu essentiae eius, sed respectu eius semper est in actu. Et art. 14. ad 6. Mens Angeli semper se actualiter intelligit: quod ideo contingit, quia mens Angeli intelligit se per essentiam suam quâ semper informatur. Quibus verbis conclusio nem nostram & docuit & probavit: Cum enim Angelus intelligat se per suam essentiam, ut speciem intelligibilem, & semper illam habeat presentem, eaque informetur in esse intelligibili, ut præcedenti disputatione declaravimus, manifestum est, Angelum semper & necessario seipsum actu intelligere.

Præterea, ut discurrat idem S. Doctor 2. cont. Gent. cap. 97. Omnis substantia vivens habet taliquam operationem vitae in actu, quæ inest ei semper & necessariò, licet aliæ quandoq[ue] ei insint in potentia, sicut animalia semper nutriuntur, licet non semper sentiantur. Substantia autem separata sunt substantiae viventes, nec habentiam operationem vitae, nisi intelligere & velle: Oportet ergo quid semper & necessariò sint actu intelligentes respectu alicuius objecti, quod non potest esse aliud quam propria eorum substantia, quæ est objectum maximè eis connaturale & proportionatum.

Confirmatur: Omnis motus secundum naturæ ordinem debet reduci in primum motum determinatum ab ipsa natura, qui sit causa cæterorum: unde in animali omnes motus vitales reducuntur in motum cordis, qui fluit quasi proprietas à natura animali, ipsique semper convenit, ut docet

A D. Thomas in opusculo de motu cordis: Ego milititer omnis cognitio & voluntio naturalis Angelii debet in cognitionem & dilectionem sui, tanquam in primam operationem ab ipsa natura determinatam & procedentem redit.

Dico secundo, Angelos semper & necessario cognoscere Deum ut suæ naturæ auctorem Ratio est, quia cum quilibet Angelus seipsum comprehendat, debet necessariò cognoscere habituitem & dependentiam quam habet respectu Dei: Sed hæc dependentia cognosci non potest, nisi aliquo modo cognoscatur Deus: Ergo Angelus semper & necessariò Deum ut suæ naturæ auctorem cognoscit. Addo quod in illa Dei cognitione naturalis ejus beatitudo consistit: beatitudo autem (ut docet Aristoteles 10. Ethicorum) non est secundum habitum, sed secundum actum: Ergo &

Dico tertio: Intelligentia motrices celorum continuo eos intelligunt: eos enim movent efficacij sui intellectus conceptione, ut supra in fine 5. disp. ex Aristotele & D. Thoma ostendimus. Angeli etiam custodes suos clientes, & quæcumque eorum curæ commissa sunt, semper cognoscunt; quippe cum illis semper invigilant. Denique Dæmones semper suos cruciatus & alligationem ad ignem corporeum apprehendunt: torqueunt enim cognitione suæ pœna & supplici, a quo proinde nunquam eximuntur. Excontra vero angelii Beati semper sunt in actu respectu cognitionis & fruitionis Dei, & eorum que vident in verbo: quia in hac visione beatitudo eorum consistit; beatitudo autem non consistit in habitu, sed in actu, ut ex Aristotele dicebamus: Ergo &

§. II.

Solutio obiecione.

Contra primam conclusionem objici potest, quid nullum objectum, prater Deum clavisum, potest necessitate intellectum & voluntatem ad sui cognitionem & amorem: Ergo Angelus à propria substancia non potest ad sui cognitionem & amorem necessitari.

Sed facile responderetur, quod quævis non necessitatetur Angelus ad sui cognitionem & amorem, à propria substancia, tanquam ab objecto, quia non habet omnimodam rationem boni; benevenus tanquam à principio, in quantum cognitio propriae substancialis est proprietas Angelii dominans ab ejus essentia; eo fere modo, quo motus cordis huius quasi proprietas à natura animali.

Objiciunt secundò quidam Recentiores: Non videtur esse impossibile quod se offerat intellectui Angelii aliquid objectum, ita ipsum rapiat ad sui cognitionem & admirationem, & ita adequate illum occupans, ut aliquo tempore suum memor esse possit, & manere in sola illius objecti contemplatione.

Respondeo hoc esse impossibile: Tum quia, ut jam dicebamus, cognitio sui fluit à substantia Angelii tanquam proprietas, & est prima operationis talis ipsius: Tum etiam quia substantia Angelii semper ejus intellectum per modum speciei intelligibiliter informat. Unde si etsi species alicuius objecti pupilla oculi naturaliter afficeret, ab ejus visione non posset oculus desistere, quæcumque aliud objectum excellens illi offereretur: pariter non potest aliquid objectum, quæcumque excellens & perfectum, ad sui cognitionem & admirationem Angelum sacrare, ut illa distractat à propria substanciali cognitione.